

Des de 4t de batxillerat l'Ignacio Sáenz de Buruaga i la Pilar Sánchez sabien que volien arribar a ser advocats. Molts anys després i amb vint a la professió asseguren que les seves expectatives. **“s'han acomplert satisfactoriament.”**

Aquests advocats originaris de Saragossa comparteixen despatx a Lleida, si bé també estan col·legiats a Barcelona, Osca i Saragossa. L'Ignacio ens explica què va fer que deixessin la seva ciutat: **“Iniciar la carrera professional allà era bastant complicat pel gran nombre d'advocats que hi exercien. Vaig rebre ofertes per assessorar unes empreses lleidatanes, cosa que em va portar a traslladar-me aquí durant un període de temps breu, el just per aprendre. Més endavant les coses van canviar, ens vam casar, la Pilar va venir de Saragossa i ens vam instal·lar de forma definitiva a Lleida.”**

La Pilar ha estat durant tres anys directora de l'escola de pràctica jurídica del Col·legi d'Advocats de Lleida, de manera que coneix abastament la situació actual dels advocats acabats de llicenciar: **“Estic convençuda de la necessitat de regular un sistema racional d'accés a la professió que garanteixi al ciutadà la qualitat del servei que prestem. Pel mateix motiu cal igualment exigir a l'advocat que ja exerceix un programa de formació continuada. La facultat forma juristes, no pas advocats, jutges, fiscals, ni notaris. És freqüent entre nosaltres la queixa per com altres professionals -economistes, auditors, gestors...- han envaït l'àmbit propi de l'advocacia i han acabat instal·lant-s'hi còmodament. Segons el meu parer, una de les raons recau en el fet que la formació de l'advocat avui és la mateixa que cent anys enrere, mentre que aquells professionals han anat evolucionant amb les exigències dels temps.”** L'Ignacio intervé: **“Cada vegada hi ha més ciutadans que accedeixen a la justícia a través del torn d'ofici, en el qual l'advocat compleix una finalitat social. En aquestes circumstàncies, en què l'acusat no té la capacitat d'elegir el lletrat que l'atendrà, ha d'estar plenament garantida la competència del designat no només pel que fa referència als seus coneixements teòrics sinó també a la posada en pràctica. I és aquesta preparació pràctica el que la universitat no proporciona, segurament perquè tampoc és la seva tasca, i sí que ho és en canvi de les escoles de pràctica jurídica i de la passantia.”** Ambdós recorden la seva experiència en aquest terreny, la Pilar al despatx de Ricardo Soto García a Saragossa i l'Ignacio amb Juan Escudero Claramunt, que, a més d'advocat, en aquells moments era professor de dret civil a la facultat de dret de Saragossa.

Ens interessem per saber com veuen la terra on exerceixen: **“Lleida disposa d'una situació geogràfica envejable i d'un clima que no ho és tant. A prop té dues grans urbs, Barcelona i Saragossa, i limita amb Aragó, en una zona amb nuclis industrials i de població en què, per raons de proximitat, sovint es recorre als advocats de Lleida. Hi ha una important interrelació humana i econòmica entre Lleida i Aragó i això obliga a conèixer el dret foral propi d'aquesta Comunitat Autònoma.”** L'especialista en dret ara-

gonès és la Pilar: **“El dret aragonès parteix d'un concepte personal i econòmic de la família diferenciat del català, l'origen del qual s'ha de buscar en les diferents formes de vida dels dos territoris que, a la vegada, han depès del grau de riquesa de la terra.”**

L'Ignacio es dedica fonamentalment a temes relacionats amb el món de les societats i de les empreses, qüestions vinculades al dret civil i penal econòmic. Un alt percentatge dels seus clients són empreses i entitats bancàries: **“Tenim empreses que són clients permanents del despatx i hi mantenim unes condicions econòmiques concretes mentre que altres s'atansen a nosaltres per a consultes o problemes puntuals. El dret penal econòmic sorgeix de manera col·lateral als temes empresarials.”** Pel que fa referència a les qüestions de caire laboral i fiscal que afecten a les empreses, **“requereixen un mínim d'especialització, entre altres raons perquè depenen d'una legislació amb canvis constants. En general, acostumem a derivar aquests tipus d'assumptes a altres despatxos especialitzats. A vegades, però, també col·laborem amb gabinets que toquen altres disciplines per resoldre assumptes complexos. Creiem que l'advocacia tendeix a aquest sistema.”**

Els dos advocats que ens acompanyen ens poden comentar si perceben diferències entre el funcionament dels tribunals de diferents comunitats autòniques: **“De fet, no. Els problemes, que hi són, no canvien substancialment d'una comunitat a una altra.”** Ells han pogut comprovar que la insuficiència de mitjans i de materials de l'administració de justícia és proporcionalment la mateixa a tot arreu i **“aquesta és la raó principal que provoca la lentitud que tan sovint ofereix.”**

Els mitjans de comunicació, segons la seva opinió, tenen en última instància la seva parcel·la de responsabilitat en la percepció que el ciutadà té de l'administració de justícia: **“La funció del jutge és en ocasions molt complicada quan, a més d'estar obligat a resoldre el problema que se li planteja, ha d'afrontar el criteri de l'opinió pública formada, bona part de les vegades, a partir d'una informació transmesa de manera incompleta o, fins i tot, a vegades, errònia. Seria bo que els professionals que es dediquen a la crònica dels tribunals comptessin amb l'assessorament o la formació necessaris per transmetre informació verídica.”** Per altra banda, **“és innegable també la utilització que fan els interessats en un determinat procés dels mitjans de comunicació, actitud a la qual no són aliens ni els advocats ni els poders públics, inclòs el judicial, ni els propis mitjans de comunicació.”**

Tots els advocats estaran d'acord que la seva és una d'aquelles professions que omplen moltes hores del dia, sobretot si es comparteix la vida privada amb el soci: **“Intentes desconnectar però això no evita que aparegui el comentari sobre aquell assumpte que et preocupa. El secret que facilita l'harmonia familiar rau en el respecte al criteri de l'altre, un aspecte al qual sens dubte contribueix treballar en àrees diferents.”** Ens ho diuen l'Ignacio i la Pilar que, tot i les moltes hores de treball, es declaren satisfets del que fan.

“És necessari regular un sistema racional d'accés a la professió que garanteixi al ciutadà la qualitat del servei que prestem”

Pilar Sánchez i Ignacio Sáenz de Buruaga - Lleida (Segrià)